

kan opnås spekulationsgevinster i misligholdte ejendomme.

Som påpeget ved lovforslagets 1. behandling, finder mindretallet det af afgørende betydning, at boligministeren ved udpegning af personer til fondens bestyrelse sikrer de unges organisationer en stærk placering.

Mindretallet skal ikke lægge skjul på, at det er af den opfattelse, at lovforslaget er alt for snævert og ikke synes at give en reel mulighed for virkelig at få sat forsøg i gang. Således har byfornysesselskaberne samstemmende udtalt, at de ikke er i besiddelse af eller har kendskab til ejendomme, der er velegnede til formålet.

Mindretallet mener dog, at man skal prøve alle muligheder for at fremskaffe ungdomsboliger og vil derfor medvirke positivt til dette lovforslags gennemførelse i håb om, at det lykkes at få nogle projekter i gang og dermed drage nogle erfaringer.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Selv om mindretallet erkender, at de nuværende tilskudsregler ikke er fristende nok for ejerne af de private udlejningsboliger til at sikre den nødvendige byfornyelse, kan det ikke støtte den foreslåede løsning.

Mindretallet mener, det helt aktuelle problem er et skattepolitisk problem, som bør løses ad den vej. Desuden er mindretallet modstander af, at de offentlige tilskud gives på en sådan måde, at ejeren ved salget kan indkassere værdiforøgelsen som privat profit. Der er hårdt brug for en forøget indsats i byfornyelsen. Derfor er det nødvendigt, at lejerne får større indflydelse på beslutningerne vedrørende opretning og vedligeholdelse af deres ejendomme. Det er nu engang beboerne, der har den egentlige interesse i ejendommens istandsættelse.

Lovforslagets del om midlertidige boliger til unge kunne mindretallet nok støtte, men eftersom mindretallet ikke mener, det reelt får nogen større betydning, vil det ikke af

den grund støtte hele lovforslaget.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV, CD og KRF):

1) I det under *nr. 12* foreslåede nye *stk. 3 i § 57* ændres ordet »på« til: »inden 3 måneder efter«.

Af et *mindretal* (S):

2) *Nr. 26* affattes således:

»26. § 62, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

»Bestemmelserne i § 59, *stk. 5*, § 59 a, § 59 b og § 60 om udbetaling samt eventuelt ophør og fordelingen på lejligheder og lokaler af rentebidrag og ydelsesbidrag finder tilsvarende anvendelse for afdragsbidrag.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Da der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en husstand, først umiddelbart før den forhøjede boligudgift første gang skal betales, anmoder om at få anvist en erstatningsbolig, foreslås det, at kommunen ikke skal yde godtgørelse af den del af forhøjelsen, der overstiger 80 kr. pr. m² bruttoetageareal, før der er forløbet 3 måneder efter, at forhøjelsen første gang skal betales. Herved sikres der kommunen en rimelig frist til at anvise husstanden en erstatningsbolig, inden kommunen ville blive forpligtet til at yde godtgørelse.

Til nr. 2

Forslagsstillerne ønsker med dette ændringsforslag at opretholde ministerens beføjelse til at bringe betaling af afdragsbidrag til ophør, såfremt ejendommens økonomi forbedres.

Agnete Laustsen (KF) Birgit Fogh-Andersen (KF) Svend Åge Petersen (KF)

Merete Aarup (KF) Bente Nielsen (V) nfm. Helge Sander (V) Birgith Mogensen (CD)